

ESZTERGOM – BUDAPEST

Hit • Remény • Szeretet

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye lapja – 21. évfolyam

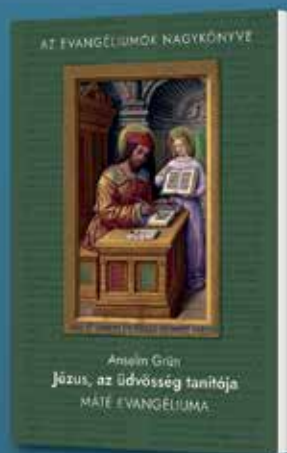
2023/2. szám

AZ *Új Ember* KÖNYVESBOLT HÚSVÉTI AJÁNLATA

Anselm Grün JÉZUS, AZ ÜDVÖSSÉG TANÍTÓJA *Máté evangéliuma*

Máté evangéliumát úgy szokták jellemezni, hogy ez az egyházas evangélium. A korai kereszténység ezt kedvelte leginkább, az istentiszteleteken leggyakrabban ezt olvasták fel és ezt értelmezték. Az őskeresztény Egyházban világos volt, hogy Máté számára az Egyház, illetve a konkrét helyi keresztény közösség az a hely, ahol folytatódik Jézus működése.

Martos Levente Balázs
SZELÍD FÉNY
*Elmélkedések
az A, B és C év
vasárnapi
evangéliumairól*

Martos Levente Balázs
**NE FÉLJ,
SION LEÁNYA!**
*Elmélkedések
az A, B és C év
olvasmányaihoz*

Szénásy Anna SSS
**LELKIGYAKORLAT
TÚL AZ ÖTVENEN**
*Az élet második fele:
idő az együttérző szív
kibontakozására*

Anselm Grün
**VÁLTOZZON
A VILÁG!**
*Az irgalmasság
testi és lelki
cselkedetei*

A könyvek megvásárolhatók az Új Ember könyvesboltban
(1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.),
valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

Új Ember
kiadványok

- Impresszum** • Kiadó: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye • Felelős szerkesztő: Zsuffa Tünde
• Szerkesztő: Mészáros Erika • Olvasószerkesztő, nyelvi lektor: Varga-Kéri Marietta
• Tervezés, nyomdai előkészítés: Fónagy Réka • Nyomda: Adimtone Nyomda • Címlapfotó: Csapó Viktória
• Fotó: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye archívuma, Csapó Viktória,
MTI, Pixabay, Prófus Ádám, Wágner Csapó József
• Levélcím: Budapest 1250 Pf. 1. • E-mail: sajto@esztergom-budapest.hu

FELTÁMADT KRISZTUS!

„Szomjazom” – kiáltotta a megfeszített Krisztus a kereszten. Jézus mint valóságos ember szenved a szomjúságtól. De az ő szomjúsága ugyanakkor Isten égő vágya is a mi szeretetünkre. Isten a mi szeretetünket szomjazza. Hogyan lehetséges ez? Talán hiányt szenved valamiben? Vagy nem tökéletesen boldog önmagában? – Nem erről van szó! A Szentháromság maga a legtökéletesebb szeretetközösség. De Isten nagylelkű szeretetében másokat is boldoggá akar tenni. Ez a boldogság pedig számunkra azt jelenti, hogy viszonszeretjük őt.

A pusztai vándorlás idején az Úr maga volt a szikla, amelyre Mózes lesújtott, és víz fakadt belőle (vö. Kiv 17,6; 1Kor 10,4). Jézus lándzsával átvert oldalából pedig a kereszten vér és víz fakadt: a keresztség és az eucharisztia: a kegyelem és az örök üdvösség szentégei (vö. Mt 16,16; Jn 6,54.56).

Mélységesen mély a múltnak kútja – írja Thomas Mann a *József és testvérei* című nagyszerű regénye előszavában. Már az üdvösség története, az Isten párbeszédének története az emberiséggel is hatalmas történeti távlatot nyit meg. De Jézus halála és feltámadása még ennél is nagyobb mélységet tár fel. A tökéletesen boldog Isten a világot szeretetből teremtette. Az volt a célja, hogy olyan lényeket hozzon létre, amelyeket,

- sőt akiket - megajándékozhat a boldogság egyre magasabb szintjével. A IV. misekánonban az Egyház így imádkozik: „Te egyetlen jóság és minden élet forrása, azért alkottál mindent, hogy teremtményeidet áldásoddal áraszd el, és mindenkit boldogíts világosságod fénye által”.

Az egész kozmosz, a tejútrendszerek, az anyag és energia roppant átalakulásai, a „fekete lyukak” titokzatos működése, az élet kezdetleges, majd egyre változatosabb formái egészen a Földön élő csodálatos állatokig a maguk módján törekszenek valamire és elégedettek, ha azt elérik. Az ember „szíve” azonban „nyugtalan”, amíg Istenben „meg nem nyugszik” – ahogyan Szent Ágoston mondja. Isten arra a boldogságra teremtett minket, hogy szabadon viszonszeressük őt. Ebben a szabadságba beletartozik a bűn lehetősége is. Erre pedig Isten a megváltás művével válaszol. Jézus lándzsával átdöfött szíve testi formában is kifejezi a teremtő és megváltó Isten szeretetének mélységét. Beletekintve a világ és a magunk létének értelmével szembesülünk. Az ember örök szomjúságát a szeretetre Isten örök szeretete csillapítja. Aki ebből a forrásból iszik, aki Jézusban hisz és benne bíz, az nem hal meg örökre, hanem örök boldogságban él. Isten közösségében. Ez az, amit Jézus számunkra, szegény, kis hús-vér emberek számára az esküvői lakoma képével érzékeltet: minden vágyunk teljesülése örök, személyes szeretetben.

Erre gondoljunk, amikor - akár örömben, akár szenvedésben - megélhetjük itt, a földön az igazi szeretet közösségét. Jézus az utolsó vacsorán búcsúzik el tanítványaitól. Kijelenti: Nem iszom a szőlő terméséből, amíg majd azt az újat nem iszom Atyám országában. Erre a lakomára vár minket is. *Egy szeretetben megélt közös, családi étkezés szinte a mennyország előképe.* Ne hanyagoljuk el apró-cseprő programok kedvéért ezt a lehetőséget! Aki gyerekkorában átélte ennek az örömét, annak könnyebb lesz elképzelni és élete céljául kitűzni azt az üdvösséget, amely mindannyiunk közös hivatása. Erre vezessen el bennünket a feltámadt Krisztus!

Szeretettel kívánok áldott húsvéti ünnepeket egyházmegyei kiadványunk ünnepi számával!

+ Erdő Péter

NEM TÉRHETÜNK KI A SZENVEDÉS ELŐL

Ünnepi interjú Süllei László érseki általános helynökkel, a Mátyás-templom plébánosával.

Fotó: Csapó Viktória

Számunkra, keresztényeknek egyértelmű, mit üneplünk húsvétkor, de a mai világ egyre jobban igyekszik a jelképekre, a húsvéti nyuszira, a hímes tojásra, a tavaszi virágokra vinni a hangsúlyt. Gondoljunk a boltok feldíszített kirakataira, a reklámtáblákra, a wellness hétvégék ajánlására!

– Ez így van, viszont azt ne felejtjük el, hogy a feltört tojás olyan, mint amikor Krisztus felkel a sírból, ez az új élet bizonyítéka. A húsvéti wellness hétvégék népszerűségében is azt látom, hogy az emberek az új élet energiáit akarják felszabadítani. E mögött is az örök élet titka van, még akkor is, ha Krisztustól távolabb közelítjük meg ezt a kérdést. De nekünk, keresztényeknek kötelességünk az ünnep valódi tartalmát hirdetni. A reklámok mögött is ott vannak a mi alapértékeink, igazságaink, hitünk misztériuma, pedig a

reklámkészítők nem feltétlenül ezzel a szándékkal teszik a dolgukat.

– Túl egy világvárványon, a háború közepén, mi az idei húsvét, a feltámadás üzenete?

– Az Apostolok Cselekedetei elején Péter nyíltan kijelenti: „Ezt a Jézust támasztotta föl az Isten: ennek mi mindannyian tanúi vagyunk”. Mintha azt mondaná, hogy „Vállalom érte a felelősséget, az életemet adom Őérte”. És később életét is adja Jézusért. Ez az egyház küldetése, belemondani ebbe a világba az evangélium üzenetét, főleg most. Hangot adni annak a reménynek, amely Krisztus feltámadásával számunkra is életet ajándékozott. A háború, forrongások idején úgy tűnik, mintha ennek a világnak már nem jelentene semmit az élet. A halálra készülő világ és benne az ember nem a feltámadás Krisztusát nézi, ezért fél a haláltól, fél a betegségtől és félelmei határozzák

meg az életét. Ebből a rabságból kell kiemelni, ebből az elhibázott gondolkodásból akar Krisztus feltámadása bátorsággal megszólítani, ahogy tette ezt az apostolokkal: bátorság ne féljete! Az egyház Krisztust nyújtja a világnak, a feltámadt Krisztus a sebekkel átlukasztott kezével nyújtja ma is tanítását, szeretetét.

– Emlékszem, milyen nehezen viseltem a Covid-időszakot, az üres templomokat, az online közvetítéseket, az elszigeteltséget...

– Aztán belecsöppentünk valami sokkal rosszabbba: kitört mellettünk a háború. Az orvosok, az ápolók, a kórházi dolgozók, önkéntesek munkája továbbra is tart a másik emberért, emberéért. Szinte fel sem tudjuk fogni ennek a lelki hatását. „Senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért.” A szeretetnek az a nagy parancsa, amely összekötötte az embereket, ott és akkor nyilvánvaló lett. A Covid alatt a pápa az üres Szent Péter téren imádkozott az emberiségért. Valamit átéltünk abból, amely a hitünk egyik alapja. Az ember elkezdett felfelé is tekinteni, majd imádkozni. Olyan volt, mintha emberi mivoltunk ott mindenkinek nyilvánvaló lett volna, és Isten létét sem lehetett megkérdőjelezni.

– A nagyheti szertartásokra és a húsvéti körmenetre olyanok is elmennek, akik nem járnak templomba. Ez lehet az ő életükben a remény megjelenése?

– A húsvéti körmenetek közössége sokszínű, van aki hagyományból, van, aki hittel van jelen és sokan van-

nak olyanok, akik az elmúlt évben még ott voltak, az idén pedig imádjukkal vesznek részt, mert otthon a betegágyban vagy kórházban élnek át a húsvétnek ezt a felszabadító lelkületét. Tehát az utcákon megjelenő közösség egyrészt a régi hívők nyomába lépnek, a betegségben otthon imádkozók közössége a szenvedésük által követik a feltámadt Krisztust, mi, pedig a liturgia örömét átélő tanúságtevőkként vagyunk jelen. A remény születése így érhető el.

– **Van elég időnk az ünnepre? Mennyire tudjuk megfogni a húsvéti üzenet lényegét?**

– Az ünnepre a nagybőjt szent negyvennapos időszakával tudunk készülni. De a nagyhét sok szép liturgiája, a nagycsütörtöki krizmaszentelési mise, az utolsó vacsora alapításának miséje, nagypéntek kereszthódolata kissé elveszi a lényegről a szemünket. A nagyhét tényleg nagy terhet jelent, de minden abba az irányba mutat, hogy a lényeg maga Krisztus. A magányával nagycsütörtök este, nagypénteken a kereszthalálának embert meghaladó szeretetével imádkozik az ellenségeiért. Mind arra tanít, hogy ha részt vesz a liturgián, az mégis több lesz, jobban érted majd a szavakat. A legkisebb ministránsok húzzák meg a csengőt a nagycsütörtöki szentmisén, azért, mert nagypénteken és nagyszombaton Jézus halála és sírba helyezése olyan mély fájdalom, amelyet így fejez ki a liturgia.

– **Azt mondják, hogy a csalódásaink, a fájdalmaink, a kudarcaink azok, amelyek előbb-utóbb felnyitják a szemünket és a szívüket is arra, hogy meglássuk Krisztust. A húsvéti időszak mennyire segít nekünk ebben?**

– XVI. Benedek pápa olyan gyönyörű szavakkal mutatta be a fájdalmat. Azt mondta, hogy a mai világban elűzzük a szenvedést, sőt mindent megteszünk, hogy elkerüljük, pedig a szenvedés hozzánk tartozik. És aki

a szenvedést meg akarja szüntetni, annak a szeretetet is meg kellene szüntetnie, mivel a szeretet egyrészt lemondást követel, így fájdalommal jár együtt.

Ha tudjuk azt, hogy a szeretet útja az ember emberré válásának igazi útja, akkor azt is megértjük, hogy a szenvedés az érés folyamata. Aki belsőleg elfogadta a szenvedést, az érettebb és megértőbb lesz mások iránt, emberibb lesz. Aki mindig kitér a szenvedés elől, az nem érti meg a másik embert, kemény és önző lesz.

– **A Mátyás-templom közössége egy összetartó közösség, hogyan készültök a húsvétra?**

– Sok ministránssal, asszisztenciá-

val. Az elmúlt évben 70 körül volt a szolgáló gyermekek száma. Örömrájuk nézni, örömmel hallgatni az olvasásukat, mert a nagyok tanítják őket. De azért előfordul, hogy a hosszú liturgia miatt, egy-két picurtnak kell ülni a hosszabb részeknél, mert ülő helyzetben elalszik a székén. Ilyenkor a nagyobb lányok karjukra veszik őket, és a sekrestyében már az anyuka is ott terem persze, és az ébredés traumáját már egy mosollyal próbálja meg feledtetni.

Ének- és zenekar is készül Hegyi Barnabás vezetésével, komoly zenei áhítattal, Jeremiás siralmainak elénekelésével, illetve a *Hagiosz ho Theosz* énekével. De ebben az évben trióval készültek Haydn *Megvált-*

tónk hét utolsó szava a kereszten, Liszt *Via Crucis* és César Franck *Jézus hét szava a keresztfán* című műveket adták elő. Március 18-án pedig Martos Levente Balázs püspök atya jött hozzánk, és ő tartotta meg a nagybőjti lelkigyakorlatot a plébánia közösségei számára.

– **Mennyiben különbözik gyermekkorod húsvéti üzenetétől?**

– A húsvét, mióta az eszemet tudom, mindig a templomban találtam. Ott ministráltam, olvastam, passiót énekeltem vagy a húsvéti gyertyát festettem és fúrtam, zenei háttérrel. A bakizások humora keveredett az áhítat légkörével, aztán papként ezt a humort sokszor felváltotta a türelem erényének gyakorlása, illetve a türelmetlenség gyengesége. Felkészülni, odaadni magunkat a szolgálatra, bizony időt, energiát, lelkiséget követelő feladat. De amikor a feltámadási körmenet végén egymásra nézünk, a szemekben és olykor a szívekben is látható az öröm. A hit öröme és a szolgálat szépsége. Ezt minden ministráns, pap átéli.

Van egy szép emlékem abból az időből, amikor a Mátyás-templom felújítás alatt állt. Csak a szentélyben tudtunk szentmisét celebrálni. Így mindenki ott volt összeszűfölvé, de mégis úgy emlékeznek rá az emberek, hogy ott az oltár körül jobban együtt voltunk, egy közösségnek érezték magukat Krisztussal. Szinte felejthetetlen hitvallás ez számomra. Amikor pedig a templom többi része is elkészült, akkor a hívek, a munkások, a felújításban dolgozók, a ministránsok együtt akarták az ünnepi húsvéti liturgiára széppé varázsolni a templomot és így szinte mindenkinek a munkája, közössége kellett ahhoz, hogy a tér, az Isten tere ki tudjon alakulni. Jó ezekre is vissza is gondolni, mert megerősítenek engem.

Zsuffa Tünde

KARD HELYETT RÓZSAFÜZÉRT!

Ma, amikor drámai mértékben nő a világban a keresztényellenesség, háború dúl Ukrajnában, veszélyben van az egész kontinens, a régi korrakra kell tekintenünk. Őseink hitére, elkötelezettségére, imádságaikra.

Történelmünk számos csatája fordult győzelemre az imádság, az összetartás, a hit által. Gondoljunk a csíksomlyói búcsúra, amelynek alapja a kereszténység győzelme, s amely máig összehozza a magyar kereszténységet minden esztendő pünkösdjén. Ám ott áll Nándorfehérvár ormán keresztjét az égre emelve Kapisztrán, aki imával és hitbéli

lelkesedéssel töltötte el a várvédőket, és így, a hatalmas túlerő ellenére a máriás zászló és a kereszt alatt győzelmet aratott a hős Hunyadi.

Ennek az ellenségnek a hadát győzte le 1571. október 7-én Lepantó mellett a szintén kisebbségben lévő keresztény sereg, amely a pápa buzdítására rózsafüzéért imádkozott. A váratlan sikert a Szűzanya közbenjárásának tulajdonították.

Üzenete van ezeknek a csatáknak, ezeknek a győzelmeknek. Ma sem tudunk győzni Isten nélkül, hit nélkül, imádság nélkül. Nem győzhetünk a világ gonoszsága ellen, ha megfélemezünk múltunkról, őseink hitéről, és ha nem követjük őket abban a bizalomban is, amelyet a Magyarok Nagyasszonya iránt táplált ez a nemzet évszázadokon keresztül. XII. Piusz szavai örökérvényűek: Nagy a hatalma annak a hadseregnek, amelyik a kard helyett a rózsafüzéért tartja a kezében.

Az erkölcs, a hit, a kereszténység védelme és győzelme tehát, nem a fegyverek erejében van, hanem a rózsafüzériben, a lelkekben, az összefogásban, a szeretetben, amelyet hazánk, nemzetünk és az emberiség iránt érzünk Krisztusban, Krisztusért, Krisztussal!

Erre gondoljunk Kisorozsiban, a Szentolvasó Királynéja-templom oltárképe előtt: a lepantói győztes csata ábrázolása üzenet a mai keresztény magyarok számára.

Zsuffa Tünde

Lancendorfer István plébános felkérésére 2020 szeptemberében állapotfelmérés történt a barokk templomon a falak vizesedése miatt. Ekkor derült fény a toronysisak fémlemez-borításának hibáira és hiányosságaira is, így a tavalyi évben megtörtént a felújítás, az időkapzula 2022 novemberében került elhelyezésre. Erdő Péter bíboros 2023. március 19-én hálaadó szentmise keretében áldotta meg a külsőleg felújított Szentolvasó Királynéja-templomot.

ABLAK A MŰLTBA

ÉVTIZEDES MUNKA UTÁN ELKÉSZÜLT AZ ESZTERGOMI KÓDEXKATALÓGUS

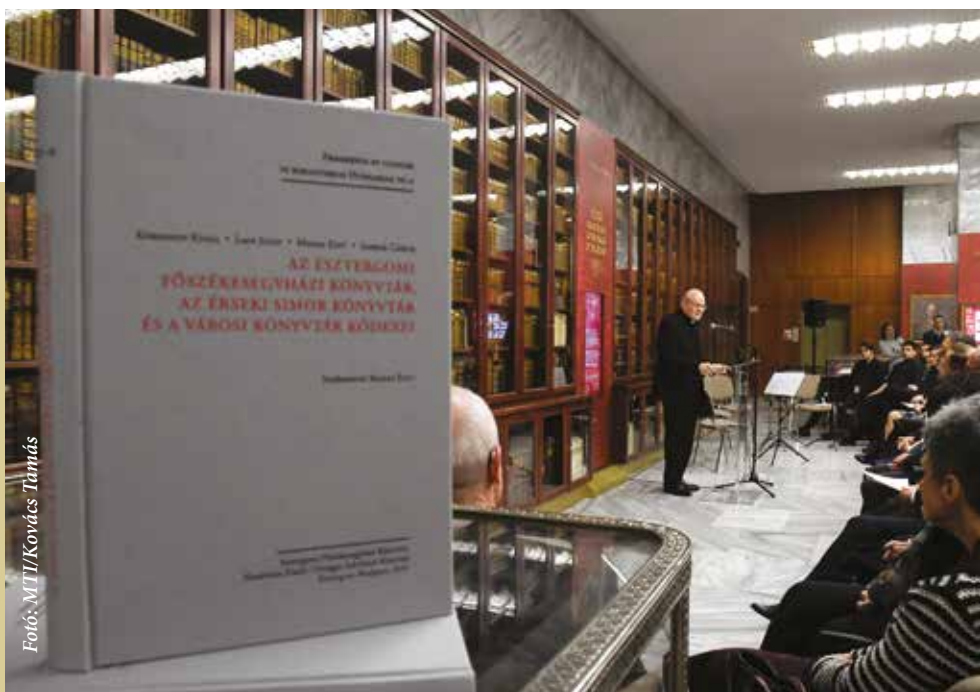
Az Országos Széchényi Könyvtárban mutatták be február 21-én *Az Esztergomi Főszékesegyházi Könyvtár, az Érseki Simor Könyvtár és a Városi Könyvtár kódexei* című katalógust.

Az Esztergomi Főszékesegyházi Könyvtár, az Akadémiai Kiadó és az Országos Széchényi Könyvtár (OSZK) közös kiadásában jelent meg nemrégiben az esztergomi kódexkatalógus. *Az Esztergomi Főszékesegyházi Könyvtár, az Érseki Simor Könyvtár és a Városi Könyvtár kódexei* című munka az esztergomi könyvtárakban található kódexek tudományos igényességgel készült leíró katalógusa, a *Fragmenta et codices in bibliothecis Hungariae* sorozat legújabb tagja, magyar és német nyelven került kiadásra.

A katalógus – mely az MTA – OSZK Res Libraria Hungariae Kutatócsoportban készült – szerkesztője Madas Edit, szerzői Körmendy Kinga, Lauf Judit, Madas Edit és Sarbak Gábor, társszerzői Erdő Péter, Boreczky Anna, Szoliva Gabriel, Dominique Vanwijnsberghe, Kateřina Voleková és Zsoldos Endre.

A rendkívül igényes tartalmú és kivitelű, adatokban bőséges, részletes állománytörténeti tanulmány bemutatóján Erdő Péter bíboros, primás emlékeztetett a kódexkatalógus megjelenését megelőző hosszú kutatásra: arra, hogy mintegy tizenöt év munkájával állt elő ez a kiválóan pontos és részletes, szakszerű és gazdag kódexkatalógus. Hozzátette, a Fragmenta et Codices Kutatócsoport tagjainál jobban ezt a feladatot senki sem oldhatta volna meg, munkájuk világszínvonalú.

Az eseményen méltatta a kötetet és a szerzők munkáját a Kulturális és

Fotó: MTL/Kovács Tamás

Innovációs Minisztérium kultúráért felelős államtitkára, Závogyán Magdolna is. Rózsa Dávid, az Országos Széchényi Könyvtár főigazgatója úgy fogalmazott: a kötetek felhívják a figyelmet a három esztergomi könyvtár eddig sokak számára láthatatlan kincseire, elhelyezve azokat a magyar és a nemzetközi tudományosság horizontján. Szlovák Kornél, az ELKH Bölcsészettudományi Kutatóközpont Moravcsik Gyula Intézetének igazgatója kiemelte, hogy az Esztergomi Főszékesegyházi Könyvtár, az Akadémiai Könyvtár és az Országos Széchényi Könyvtár által kiadott kötet a mai Esztergom nagy könyvgyűjteményeiben őrzött jelentős kódexeket veszi számba, néha szinte kriminalisztikai

módszerekkel felderítve az egyes kéziratok történetét.

A kutatócsoport nevében Madas Edit akadémikus kiemelte a német fordító, Vizkelety András munkáját, mint fogalmazott: a kötet német verziója nem egyszerű fordítása a magyarnak, hanem azon messze túlmutató adaptálása.

A magyar és a német nyelvű kötetéről bővebb információ érhető el az Esztergomi Főszékesegyházi Könyvtár honlapján: www.bibliotheca.hu.

A kiadványok megrendelhetők: bibliotheca@bibliotheca.hu

RÉGI HISTÓRIÁK A BUDAI VÁRBAN

Fotó: Csapó Viktória

„A húsvét hangulata úgy közeleg e napokban, mint egy szép fehér madár árnyéka, szállongva halad a folyó tükrében. Napról napra újabb kalendáriumi érzések révedeznek föl az emberi lelkekben, mert a naptár a legnagyobb hangulatcsináló...”. Krúdy Gyula szavai ezek, aki nem csupán a húsvéti hangulat utáni vágyat csempészte be az olvasó lelkébe, hanem a legnagyobb irodalmi ínyencként kiválóan idézte meg azt is, hogy a húsvéti bárány Jézus Krisztusra, a torma a nagypénteki kinszenvedésre, a kalács a töviskoszorúra, a tojás pedig a feltámadásra emlékeztet az ünnepi asztalon. Krúdy talán éppen a Budai Várban érezte a késztetést, hogy ezekről írjon, mert az Úri utca és a Szentháromság utca sarkán álló Fehér Galamb vendéglőben asztalra kerültek ezek az ételek nagyhéten és húsvétkor. Az író jól ismerte ezt a helyet, amely a legenda szerint az épület

előtti gesztenyefán fészkelő fehér galambpárról kapta a nevét. „Nemcsak finom böjti, majd ünnepi ételek, szépen megterített asztalaink voltak, hanem egy nagy fali kereszt is a bejáratnál a húsvéti időszakban” – mesélte Buchinger Panni néni, akinek a családja vásárolta meg 1911-ben a híres vendéglőt, melynek törzsvendégei között híres írók, költők, színészek is voltak szép számmal.

Múltja, jelene és jövője van a Buchinger-családnak a Budai Várban, már a hatodik generáció tartozik a Mátyás-templom közösségéhez. Az egykori paloták, polgári házak, macskaköves utcák mesélni nem tudnak, Panni néni azonban megteszi helyettük, ezért is kerestem fel az otthonában: „Van nálam idősebb lakos a Várban, de én vagyok az, aki a legrégebb óta itt él, hiszen itt születtem 81 évvel ezelőtt” – mondta büszkén és már bele is csöppentem egy régimódi családi történetbe,

amely két fiatal borász testvérpárral kezdődött 1885-ben. Pozsony mellől érkeztek a Budai Várba szerencsét próbálni, és találtak is munkát egy özvegyasszony mellett, aki utcai borkiméréssel foglalkozott a Dísz téren. Jó érzékük volt az üzlethez a Buchinger fiúknak, nem sokára lett bérelt helyiségük a Tárnok utcában.

„A fiatalabbik Buchinger (János) 1898-ban házasodott össze a nagyanyámmal a Mátyás-templomban. Az ötödik, vagyis az utolsó gyerekük volt az apám. Szorgalmasan dolgoztak, így megvehették a Fehér Galambot” – mesélte Panni néni, majd hosszan sorolta a vendéglő húsvéti menüjét, a töltött káposztát, a csülköt a hagymás krumplival, amelyet a főszakácsnő, Urbi néni, egy háromgyermekes hadiözvegy készített. Emlékezett a húsvéti fatányérosra, a frissen reszelt tormára és Belényi pék fonott kalácsára, és sok vendégül látott gyereke. Aztán elkomorult Panni néni tekintete, hiszen a háború, a Vár ostroma, a kisöccsének a halála sebeket tépett fel benne. Sok házat ért bombatalálat, a Fehér Galamb épületének a fele is összedőlt. Erre a látványra érkezett haza Panni néni édesapja a szovjet hadifogságból a háború után. A zirci rokonok segítségével aztán újjáépítették a vendéglőt: nem örülhettek azonban sokáig, mert az elvtársak felügyelték őket, a kereszteteket a falról levetették, a húsvéti ünnepi készülődéseket „klerikális megnyilvánulásoknak” nevezték, majd 1952-ben jött az államosítás. „Édesapámat arra kötelezték, hogy alkalmazottként dolgozzon. De a vári lakosok be sem tették a lábukat az étterembe, így mutatták ki szolidaritásukat és a nemtetszésüket. Sőt, még

„Van nálam idősebb lakos a Várban, de én vagyok az, aki a legrégebb óta itt él, hiszen itt születtem 81 évvel ezelőtt”

az ismerősöknek is szóltak, hogy be ne menjenek oda. Megható volt ez az összefogás!” – mesélte Panni néni és hozzátette, hogy a mai napig ez jellemző a Budai Vár közösségére.

Így volt ez már 1945 húsvétján is, amikor a törmelékek között mindenki kiment az utcára, a Mátyás-templom tornya felé fordultak és együtt imádkoztak, gyertyával a kezükben. A gyönyörű épület súlyosan megsérült, bemenni nem lehetett. Ám egy évvel később megindult a közösségi élet, asztalosok, ácsok dolgoztak a templomban, hogy legalább a következő húsvétkor legyenek padok és térdeplők. Panni néni szívesen beszélt a hazafias prédikációkról, a Himnuszról, amelyet hangosan énekeltek a húsvéti nagymisék végén, nem foglalkozva azzal, kik figyelik meg őket. Örül, hogy elmúltak ezek az évek, de „erősebbek is lettünk azáltal, hogy hitünket bátran megvallottuk, értékeinket megőriztük. A körmeneteket sokáig felügyelték a belügyminisztériumból kirendelt

rendőrök civil ruhában, és szóltak is a plébánosnak, hogy legközelebb ne énekeljünk és imádkozzunk olyan hangosan, de ezt persze nem tartottuk be. A Mátyás-templom idősebb generációja még emlékszik erre az időszakra, el is meséljük az unokáinknak, mert nekik meg kell becsülniük a mostani helyzetet.”

Panni néni szavaiból erő árad, hiszen a múlt ránehezedő súlyánál nagyobb az újrakezdések határtalan kegyelme. A titok a régimódi história üzenetében rejlik, éppen most, húsvét táján: átdöfött szívvel is lehet szeretni.

Zsuffa Tünde

Romok a Budai Várban a II. világháború után

JÉZUS FELTÁMADT!

– ÉLETÜNK CÉLJA

A keresztút mai formája a középkorban alakult ki. Elkísérjük Jézust az elítéltetéstől egészen a sírba tételig. Elképzeljük, átéljük a Megváltó szenvedésének értelmét. Sőt, azt is kérjük, hogy vele együtt szenvedhessünk. Semmi nincs hiába, ha ő maga, az Úr Krisztus, megdicsőül életünkben és kapcsolatainkban. Ferenc pápa írta az ideai nagybőjti üzenetében: „A nagybőjti önmegtagadás – mindig kegyelemtől ihletett – erőfeszítés annak érdekében, hogy legyőzzük hitetlenkedéseinket és ellenállásunkat azzal szemben, hogy kövessük Jézust a keresztúton.” Kijózanító, s éppen ezért bátorító élmény: bevallani hitetlenkedéseinket és ellenállásainkat – s azután mégis menni, kitartani egészen az út végéig.

De hol is a vége? Valóban a sírba tételnél? Káplán koromban nagybőjt péntekjein nem egyszer a fiatalokkal együtt imádkozhattam a keresztutat. Templomunkban nem 14, hanem 15 állomás volt: az út végén ott volt a feltámadást jelző dombormű is. Először nem is akartam elfogadni ezt a rendet. Különösen nagy péntek délután, amikor a liturgia máskülönben olyan közel visz minket Jézus idejéhez. Nos, akkor különösen is furcsa volt elmenni a XV. stációig és hangosan kimondani, amiben egyébként mindannyian hittünk: Jézus feltámadt!

A keresztút segíteni akar, hogy megértsünk valamit Krisztus szenvedésének ránk vonatkozó igazságából. Talán éppen azzal visz közelebb az új élet igazságához, hogy belemerít a szenvedés valóságába. A feltámadás viszont nem egyszerűen egy újabb,

egy másik stáció, sokkal inkább az az új és végső teljesség, amely az egész addigi utat fényel ragyogja be. Lehetővé és érthetővé teszi, hogy a keresztút egyes eseményei ne csak moralizáló szócséplést jelentsenek, hanem valóban a megváltás eseményét, részleteikben Isten máig érvényes szeretetének egy-egy gyöngyszemét.

A nagybőjt folyamán nem ritkán

Mi azért tudjuk megszeretni Jézust szenvedésében, mert hisszük, hogy él. Mintha ezt tapasztalta volna Pál apostol is: „Krisztust akarom megismerni, és feltámadásának erejét, a szenvedéseiben való részvételt hozzá hasonulva a halálban, hogy valamilyen módon eljussak a halottak közül való feltámadásra.” (Fil 3,10-11). Ez lesz a mi életünk legszebb, végső, mindent

Fotó: Wágner Csapó József

papnövendékekkel imádkozhattam a keresztutat, mégpedig az ő gondolataikkal. Megdöbönt, gyakran milyen komolyan szólnak Jézus szenvedésének igazságáról. Ennyit tudnak már a szenvedésről? Fiatalok még, Isten mégis együttérző szívet adott nekik.

megújító állomása. Ezt gyakoroljuk keresztúton, örömúton, sőt, akkor is, amikor embertásainkkal sikerül osztoznunk örömeikben és reményeikben.

Martos Levente Balázs
segédpüspök

Fotó: Pixabay

VALAMI ÚJ SZÜLETIK

ülönleges matematikai tehetség a *Good Will Hunting* című film főszereplője, aki mégis takarítóként dolgozik egy egyetemen. De ez csak a másodállása, mert a barátai-val építőmunkások, építkezéseken dolgoznak. Egy véletlen folytán kiderül a tehetsége, de ő maga nem akar változtatni az életén. Egyik építőmunkás barátja aztán megpróbálja rávenni, hogy kezd-

jen valamit a talentummal, amit kapott. Akkor mondja neki ezt: „Tudod, hogy mire vágyom? Minden reggel munkába menet megállunk nálad, én besétálok a kertbe, és bekopogok az ajtódon, hogy gyere dolgozni. De arra vágyom, hogy egyszer, egy reggel, amikor bekopogok, te ne legyél ott.”

Amikor az asszonyok elindulnak, hogy megadják a végtisztességet Jézusnak, osztoznak ebben a vágyban. Hogy ne legyen ott. Nekünk már fel sem tűnik, pedig annyira valószínűtlen amit tesznek, hogy Máté, aki érzékenyen figyel az olvasói zsidó száramazására, le sem írja ezeket a szavakat. Ő azt mondja, azért mennek az asszonyok, hogy megnézzék Jézus sírját. De Márknál azért mennek, hogy elvégezzék a testtel mindazt, amit egy holttesttel el kell végezni. Mindezt azonnal kellett volna megtenni, hogy ne váljanak tisztátalaná. A törvény szerint mindenkit még napszállta előtt el kell temetni. Már másnap is tisztátalanak számít a holttest, nem hogy a harmadik napon. Kevés tisztátalanabb dolog létezhetett az ókori zsidóság számára, mint a holttest. Ennek valószínűleg tapasztalati okai is voltak. Ez a néhány asszony mégis úgy dönt, hogy megkeni a harmadnapos holttestet, vállalva ennek minden következményét. Ennyire szerették.

Vágytak rá, hogy ne legyen ott. Hogy ne kelljen szembesülniük azzal, hogy ami történt, nem csak rémálom volt. Hogy ne kelljen szembesülniük azzal, hogy az élet ezentúl tényleg nélküle kell leélniük. Hogy mindaz, ami köztük történt, nem marad más, csak emlék, ami az idővel aztán megfakul, ráakódik a hétköznapok pora, hogy aztán a Mester, aki pedig az életük középpontja volt, feledésbe merüljön, ahogy annyi sok más bölcs és szeretetre méltó ember a történelem során.

Hogy mit jelentene, ha nem lenne ott? Mit jelentene ezeknek az építőmunkásoknak a *Good Will Hunting*-ban, ha Will, a főszereplő egyik reggel nem nyitna ajtót a kopogtatásra? Azt jelentené, hogy Will nem ragadt benne a mocsárban, ami számukra nem csak szükséges rossz, hanem több. Sors. Hogy Will nem ragadt benne a lassú haldoklásban, az életben, amire árnyékként borul a kilátástalanság és az úttalanság. Hogy nem ragadt benne a világban, aminek a vidámsága a pillanat kifosztását, szomorúsága a valósággal való szembesülést jelenti. A reményt jelentené, hogy legalább néhányak számára van jobb ajánlata az életnek annál, mint amit első ránézésre kínálni tud. A reményt jelentené, hogy aki megérdemli, legalább az előtt feltáruhat egy kijárat innen, egy bejárat az életbe, ahogyan annak lennie kellene.

Mindannyian ismerjük ezt a vágyat. Születésünk pillanatától ott van a szívünkben. Ezért háborodunk fel még mindig az igazságtalanságon, ezért nézünk időnként az égre látszólag bármiféle különösebb indok nélkül, ezért köszöntjük keserű szájizzel a halált, amikor látogatást tesz nálunk.

Az asszonyok nem akarják, hogy Jézus ott legyen a sírban. De arra igazán nem számítanak, hogy tényleg nincs ott. „Feltámadt.” Ezt mondja nekik az angyal a sírban ülve. Ebben a pillanatban a csalódottság még messze van attól, hogy eltűnjön, de valami érthetetlen, elmagyarázhatatlan, a zsigereknél is mélyebbről fakadó fényesség elkezd áttörni a nagypéteknek, mindenki nagypétekének, a halálnak a sötéttségét. El még nem hiszik. De valami megroppant. Valami új születik.

Ádám Miklós
teológiai tanár

Tésztában sült sonka céklátatárral és tökéletes tojással

Húsvéti sonkánkat hideg vízbe áztatjuk, a vizet egyszer cseréljük. Fűszerekkel (fokhagymával, hagymával, egészborssal, babérlevéllel, sárgaréppával) puhára főzzük, majd a saját levében kihűtjük.

Amikor teljesen kihűlt, alaposan felitatjuk róla a nedvességet, majd tojássárgájával megkent leveles tésztába burkoljuk, 200 fokban készre sütjük.

A céklát héjában megfőzzük vagy sóágyon lassan megsütjük, majd fokhagymás majonézzel, apróra kockázott savanyú uborkával, kapribogyóval összekeverjük, újhagymával, friss turbolyával, korianderrel fűszerezzük.

Az így elkészített céklátatárra helyezük a tökéletes tojásunkat (amelynek fehérjéje szilárd, sárgája pedig folyós állagú), és mellé kínáljuk a tésztában sült húsvéti sonkát.

A HÚSVÉT ÍZEI

Atéli szünetekben nem csupán belső munkálatokat végeztek az esztergomi Prímás Pincében, hanem új étlap is született, az itallap pedig új borokkal és kézműves ginekkel bővült. Érdeemes tehát betérni oda! Az idei szezonban nagy teret kapnak a húsmentes, vegán ételek, de Jászai Tibor séf ügyelt arra is a nagyon speciális étlap összeállításánál, hogy a nemzeti hagyományokat modern gasztronómiai elemekkel ötvözze, megőrizve a Kárpát-medencei magyarság ételeinek változatosságát és nemzeti jellegét.

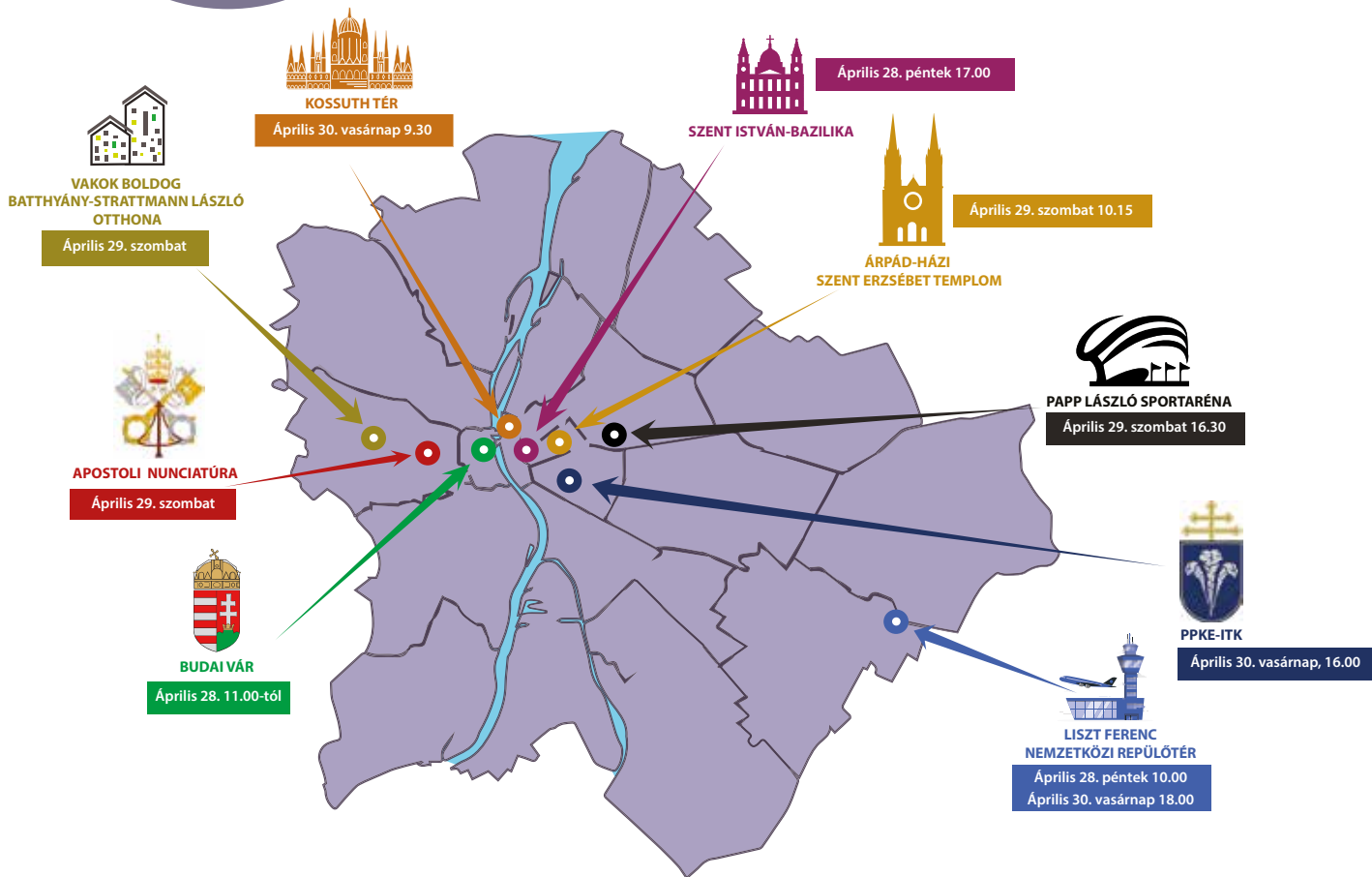
Húsvét közeledtével az ünnepi menüsor elkészítése sokak életében fejtörést okozhat: hogyan lehet hagyományos, mégis különleges ételeket az asztalra tenni? Jászai Tibor most segítségünkre siet, megosztja lapunk olvasóival, ő mit tesz családja asztalára húsvétvasárnap.

Fotók: Prófusz Ádám

FERENC PÁPA MAGYARORSZÁGON 2023. április 28-29-30.

IMÁDSÁG FERENC PÁPA LÁTOGATÁSÁRA KÉSZÜLVE

Mennyei Atyánk, gondviselő Istenünk!
Köszönjük, hogy Te kísértél minket történelmünk során.
Vétkeinket megvallva kérjük,
hogy egyre jobban megismerjük Fiadat, Jézus Krisztust!
Ő a mi biztos jövőnk.
Azért jött, hogy életünk legyen békében és önzetlen szeretetben.
Bizalommal kérjük,
hogy Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária,
valamint a magyar szentek és boldogok közbenjárására
Szentatyánk, Ferenc pápa közelgő látogatása
legyen kegyelem és erő forrása,
hogy hitünkben növekedve
egymással és a többi nemzettel békeességben éljünk,
reménnyel építsük földi hazánkat,
és parancsaidat teljesítve eljussunk az örök hazába.
Ámen.

AZ APOSTOLI LÁTOGATÁS HIVATALOS PROGRAMJA

04. 28. péntek

- 8:10** indulás Budapestre repülővel a Róma–Fiumicino nemzetközi repülőtérrel
- 10:00** érkezés Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérre
- 10:00** hivatalos fogadtatás
- 11:00** ünnepélyes fogadtatás a Sándor-palota előtti téren
- 11:30** udvariassági látogatás a köztársasági elnöknél a Sándor-palotában
- 11:55** találkozás a miniszterelnökkel
- 12:20** találkozás az állami hatóságok, a társadalmi élet és a diplomáciai testület képviselőivel, akiknek jelenlétében a Szentatya beszédet mond
- 17:00** találkozás püspökökkel, papokkal, diakónusokkal, szerzetesekkel, papnövendékekkel és lelkipásztori munkatársakkal a Szent István-bazilikában, ahol a Szentatya beszédet mond

04. 29. szombat

- 8:45** magánlátogatás a Boldog Batthyány-Strattmann László Gyermekotthonban
- 10:15** találkozás szegényekkel és menekültekkel az Árpád-házi Szent Erzsébet-templomban, ahol a Szentatya beszédet mond
- 16:30** találkozás a fiatalokkal a Papp László Sportarénában, ahol a Szentatya beszédet mond
- 18:00** magántalálkozó a Jézus Társasága tagjaival az Apostoli Nunciatúrán

04. 30. vasárnap

- 9:30** szentmise a Kossuth Lajos téren, a Szentatya homíliája. Regina Caeli imádság
- 16:00** találkozó az egyetemi és kulturális élet képviselőivel a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai és Bionikai Karán, ahol a Szentatya beszédet mond
- 17:30** hivatalos búcsúztatás a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren
- 18:00** indulás Rómába a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérrel
- 19:55** érkezés a Róma–Fiumicino Nemzetközi Repülőtérre

A SZENTLÉLEK RENDEZŐ EREJE IS SEGÍT

Fotó: Csapó Viktória

Ernyey Áront hivatása alapvetően a Szent István-bazilikához köti: Mohos Gábor plébános, esztergom-budapesti segédpüspök – a mindenkori gondnok – helyetteseként tevékenykedik, ami a bazilika és a hozzá tartozó intézmény „civil” vezetését jelenti. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) idején a rendezvényirodát vezette, így az április végi pápalátogatással összefüggésben szinte törvényszerű volt: felkérték, hogy legyen az esemény egyházi rendezvény-igazgatója. Ernyey Áron a főegyházmegye lapjának beszélt a NEK-es emlékekről, a több százezer résztvevős pápai szentmisék kulisszatitkairól és arról, milyen megérezni a gigantikus szervezőmunka közepette is a Szentlélek rendező erejét.

– Két pápalátogatás két éven belül, Magyarországon – ez egyfelől kivételes megtiszteltetés nekünk, magyar katolikusoknak, másrészt hatalmas feladat, igen nagy apparátusnak kell megmozdulnia ahhoz, hogy minden rendben menjen. Ön másfél év után ismét ennek a gépezetnek az egyik fontos fogaskereke. Hogyan találta meg újra a feladatot?

– A két feladat között szoros összefüggés van. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Titkárságán belül, az egyik nagyobb létszámú csapat élén tevékenykedtem a rendezvényiroda vezetőjeként. Hozzánk tartozott a NEK nagy rendezvényeinek részletekbe menő megszervezése. Volt feladatunk bőven, a Covid-járvány miatti egyéves halasztást részben például arra hasz-

náltuk fel, hogy eleve pápalátogatásra készültünk, noha egyáltalán nem tűnt biztosnak, hogy a Szentatya megtisztelteli jelenlétével a kongresszust. Olyan feltételeket teremtettünk, olyan színpadot terveztünk, olyan térelrendezést alakítottunk ki a Statio Orbis zárómisére, ami méltó a pápához – azt gondoltuk, ha a Szentatya nem, hát majd a pápai legátus élvezi mindennek az előnyeit.

Nagy lelkesedéssel fogadtuk a hírt 2021 tavaszán: Magyarországra érkezik Ferenc pápa! A több mint száz ezer hívőnek, aki a pápai zárómisén megtöltötte a Hősök terét, az Andrassy és a Dózsa György utat, azt gondolom, felejthetetlen élményben volt része. A visszajelzések szerint még a legtávolabbi szektorokban is szentmise-élményük volt az embereknek, azt érezték, hogy nem „egyszerű” katolikusok, hanem a világegyház tagjai.

Az idei pápalátogatással kapcsolatban először annyi tűnt kézenfekvőnek, hogy Ferenc pápa Szent István-bazilikában tett látogatásával kapcsolatban lesz teendőm. Később a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciától – a viszonylag friss NEK-es tapasztalataimra hivatkozva – felkértek egyházi részről rendezvény-igazgatónak. Én elmondtam, hogy személy szerint nagyon szívesen, de azért alapvetően mégis Mohos Gábor püspök atya rendelkezik az időmmel... Végül az a döntés született, hogy ebben a két hónapban a munkám java részét a pápalátogatással kapcsolatos teendők határozhatják meg.

– Ebből a két hónapból már eltelt néhány hét – hol tartanak most az egyházi rendezvényszervezési munkálatok?

– A Vatikán által kiadott hivatalos program ebben a fázisban már nem szokott változni, ezért annak mentén dolgozunk. Minden egyes rendezvényhelyszínen egyeztetjük a programot a felelősökkel a legapróbb részletekig: tanúságtevők személye, zenei betétek, kulturális programok, biztonsági előírások, és így tovább. Már zajlik az előkészítő folyamat utolsó fázisa, amelynek végén kimennek a hivatalos meghívók, tájékoztatók, életre kelnek a regisztrációs rendszerek és élesedik az önkéntesek jelentkezési lehetősége. Ha belegondolunk, az egyház talán a legrégibbi önkéntes-foglalkoztató

szervezet. Önkénteseink nagyon fontosak számunkra. Ők az egyház arcai a hívek felé a nagyrendezvényeken. Sokat segítenek abban is, hogy a szentmiséken majd ne tömegélmény, hanem „szentmise-élmény” uralkodhasson. Meg kell teremtenünk a feltételeit annak, hogy minél inkább dolgozhasson a Szentlélek – mert ne felejtjük el, hogy liturgiáról van szó, nagyon nagy misztériumról, nem pedig egy szabadtéri koncertről. Hogy értsük, mennyire összetett a feladatunk: csak abba gondoljunk bele, hogy több száz ezer szentáldozóra számítunk a pápai szentmisén. Matematikai modelleket állítottunk fel annak érdekében, hogy ez gördülékenyen működhessen. Ráadásul ebben – is – elvárások vannak a Szentszék részéről arra vonatkozóan, hogy mennyi idő alatt kell befejezni az áldoztatást. De a konszokrált szentostya kezelésének, tárolásának is megvannak a maga szigorú szabályai.

Egy ilyen nagyságrendű eseményen nagyon sokan segítkeznek: szerephez jutnak a liturgiában a püspökök, papok, diakónusok, kispapok, a szerzetesek, de azon kívül szolgálnak az önkéntesek, zenészek, énekesek, a mentőszolgálat, a tűzoltóság, a rendőrség, a katasztrófavédelem, az állam munkatársai – ők mind nagyon-nagyon koherens egységgé kell, hogy összeálljanak. És mindeközben a lényeg mégis az, hogy együtt gyönyörű szépen meg tudjunk ünnepelni egy szentmisét.

– Ferenc pápa előző látogatására volt idő felkészülni, most azonban a már említett, gyorsan fogyó két hónap áll rendelkezésre.

– Nem tagadhatom, hogy nagyon kevés időnk van. Habár viccesen azt szoktuk mondani: nézzük a jó oldalt, ilyen rövid idő alatt arányosan kevesebb dolog változhat menet közben... Teljesen más módszertannal készülünk erre az eseményre, mint a NEK idején, például vannak

dolgok, amikkel eleve nem foglalkozhatunk az idő rövidege miatt. Ezt el kell fogadnunk. De haladunk lépésről lépésre, jó csapatunk van. Ráadásul, ahogy a NEK szervezésének hajrájában, úgy most is megéreztem a Jóisten, a Szentlélek nagy rendező erejét, azt, hogy időnként terel bennünket a helyes megvalósítás felé. Nyilvánvaló az is, hogy a mi fizikailag belefektetett energiánkhoz a Jóisten nem csak hozzátesz, de mindig megsokszorozza azt.

– Feleség, három kisgyerek várja otthon esténként. Mennyire szorítják ki őket az életéből a pápalátogatás szervezése körüli teendők?

– Már a NEK idején sem látott túl sokat belőlem a család. De valamilyen különös okból kifolyólag a kongresszus utáni időszak sokkal jobban megviselt bennünket: jött betegség, csonttörés, szalagszakadás, a kisfiunk pedig – aki egy hónappal a Statio Orbis után született meg – néhány napos korában visszakerült a kórházba egy vírusfertőzés nagyon súlyos szövődményeivel. A lelkünkben nagyon nehéz volt szétválasztanunk a NEK felemelő élményeit, kegyelmeit mindattól a megpróbáltatástól, ami hirtelen ránk szakadt. De nagy szeretetben, sokak imájával, támogatásával vészeltük át ezt az időszakot. Azt mindenesetre nem hinném, hogy a feleségem arra vágyik, hogy ezentúl minden másfél-két évben elragadjon egy ilyen nagyságrendű szervezőmunka. Ha jól sejtem, ő a legboldogabb, hogy ennyire kevés idő jutott ez alkalommal a szervezésre... De mert mindenben támogat, teljes erőmmel arra koncentrálhatok, ami most a legfontosabb célunk: olyan környezetet és körülményeket teremteni a pápalátogatás három napjának rendezvényhelyszínein, hogy az emberek méltóképpen megélhessék a hitüket, és nagy-nagy szeretettel fogadhassák a Szentatyát.

Mészáros Erika

FERENC PÁPA BUDAPESTEN

A NEK HÍRNÖKEI ISMÉT BUZDÍTANAK

DOLHAI ATTILA **musicalénekes**

Két évvel ezelőtt izgatottan vártunk egy találkozásra, pedig akkor még tombolt a vilávjárvány. Bízunk abban, hogy nem vagyunk egyedül, és erősítettük egymásban a hitet, ami összekötött minket, hiszen éreztük, egy különleges dolog előtt álltunk. Felszabadító feladatot kaptunk a Gondviseléstől, erőt, amely nem a miénk, csupán boldog eszközei voltunk a Jóistennek: hírnökként az Ő szeretetéről beszélhettünk azoknak, akik meghallgattak minket. Sokan voltunk, nagyon sokan a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson. Boldogság volt részese lenni ennek a világeseménynek. A záró szentmisén ült egy ember szerényen egy nagy kereszt tövében, Isten földi helytartója és Szent Erzsébet szolgálatáról beszélt... azon gondolkodtam, hogy miért kaptuk ezt a kegyelmet hogy a Szentatya itt lehet velünk? Miben kell, hogy ez erősítsen minket? Mi várhat ránk, amiért eljött hozzánk? Azóta háború van körülöttünk, olykor mi is vívjuk a hétköznapi csatáinkat. És mi összekapaszkodunk egy-egy tanúságtételben, dicsőítésben, és őrizzük a közös megtapasztalást erről a találkozásról, a megtestesült Szeretetről, Istenről, Jézus Krisztusról, a vigaszunkról, reményünkéről. Most újra lehetőségünk nyílik arra, hogy megerősödjünk szeretetben, elfogadásban. Itt lesz velünk Budapesten Ferenc pápa. Vajon mit hoz nekünk? Várjuk együtt, ugyanazzal a szeretettel! Készüljünk egyénileg és együtt is erre a találkozásra! Légy te is hírnöke az Isten szeretetének! Add tovább, és tarts velünk április 29-én, a Kossuth téri szentmisére!

SZALÓKI ÁGI **énekes**

A televízió képernyőjén keresztül követtem a NEK záró szentmiséjét, mert a kisfiam akkoriban csak öthónapos volt. Szívesen emlékszem vissza arra a vasárnapi délelőtre: több mint százezer ember állt az Andrássy úton és örültem annak, hogy Ferenc pápának jó benyomása volt Magyarországról, és reménykedtem, hogy újra eljön hozzánk. Természetesen ott leszek a Kossuth téren április 29-én a családommal. Főleg most, mikor tőlünk nem is olyan messze emberek tankokkal, gépfegyverekkel és drónokkal ölik egymást. Érzem, hogy a hitem védőpajzsom, és a Szentatya megtisztelő látogatása és jelenléte pedig csodálatos lehetőség,

hogy csatlakozhassak ahhoz a sereghez, amely fegyverek ropogása helyett térden imádkozva és az Urat dicsőítve igyekszik megtalálni és megbecsülni a békességet, amit Jézus Krisztus az emberiségnek adott. Most is hírét vihetjük annak, hogy az Istenbe vetett hitünkben és a hozzá fölemelt szívünkben van az erőnk.

PINDROCH CSABA **színművész**

Nekem a kongresszus nemcsak egy csodálatos esemény volt, hanem nagy munka is, hiszen hírnökként mindent megtettem, hogy a világesemény jól sikerüljön, sokan meghalljanak bennünket. Felemelő volt aztán átélni, hogy Ferenc pápa miséjén is rengetegen voltunk együtt, és mindenki boldog volt. Nyilvánvaló, hogy bármilyen közösségi eseményen, legyen az akár sport- vagy társadalmi-közéleti esemény, amikor az emberek közös akarattal és közös céllal összegyűlnek, akkor kedvesek egymással. Én még soha nem voltam olyan csoportban, ami Budapesten felvonulással megmutatta magát, de 2021 szeptemberében ezt először megtapasztalhattam. Csodálatos volt látni, hogy hova tartozom! A legnagyobb élményem az volt, amikor a nyitómisén bevonultak a püspökök a *Veni Sancte Spiritus* taizéi dallamára, a legszomorúbb, pedig, mikor a zárómisén a hatalmas tömeg együtt énekelte a *Boldogasszony Anyánkat*, és Ferenc pápa elbúcsúzott tőlünk. Ezek a pillanatok nagyon szíven ütöttek, mert tudtam, soha vissza nem hozhatók. Az is nagyon meghatott például, amikor a Szentatya megcsókolt két kisbabát, de azt sem felejttem el soha, hogy a záró szentmise előtt én voltam az egyik tanúságtévő és az egész családom velem lehetett. Az idén is ott leszünk a Kossuth téren a pápai szentmisén, hiszen belém vésődtek a Szentatya szavai másfél évvel ezelőtt a Hősök terén: az Eucharisztia nemcsak a misében van jelen, hanem tovább is meg kell élnünk; nem elég hívőnek lenni, hanem úgy is kell tennünk.

ÜRGE - VORSATZ DIÁNA **fizikus, klímakutató**

Bevallom, nem szeretem a tömeget. Legjobban egy erdő csodái közt vagy a megszokott kis közösségeimben tudok rátalálni a bennem élő Istenre. Ezért hatalmas megtiszteltetés és ajándék volt a NEK egyik hírnökének lennem. Leírni nem tudom, micsoda élmény volt, a hatalmas tömeg egyszerre énekel, egyszerre imádkozott Ferenc pápával. Ittuk a szavait. Különbözőek voltunk, de mindegyikünket összekötött

egy nagyon szoros kapocs, az életünk alapja, mozgatója, végső célja. Úgy éreztem, hogy így együtt, hittel, reménnyel minden problémát meg tudunk oldani. Most pedig minden eddiginél is nagyobb szükség van egy újbóli találkozásra. Az éghajlati válság évről évre súlyosabb, tavaly nyáron már kimutatta fogai fehérjét és elpusztította a természetünk jó részét, határunknál kegyetlen háború dúl, infláció és energiaár-válság trappol át az életünkön. És pont ezért fontos, hogy újra nagyon sokan legyünk és hallgassuk Ferenc Pápa nekünk szóló üzeneteit. Gyertek a Kossuth térre, mi, a NEK-hírnökei is ott leszünk, tankoljunk újra egy adag erőt, hitet és egy egyedülálló, felemelő élményt együtt! Ha szereted a közösséget – azért! Ha amúgy te sem szereted a tömeget – azért! Ha szeretnéd, ha megvédenénk ezt a csodálatos teremtet, az éghajlatot – azért! Ha a te szíved is a békéért kiált – azért!

KUBIK ANNA színművész

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus hete egy végtelen örömjongás volt a lelkemben, a programok sokszínűségével, a megélt pillanatok varázsával. Soha nem érzett békeség lett úrrá rajtam, bizonyosság arról, hogy milyen sokan vagyunk, akiket Krisztus élő szeretete bizalommal tölt el naponta! S aztán a szombati körmenet boldogsága is óriási közösségi élmény volt! A zárómise a Szentatya kristálytisza gondolataival arról, hogy tisztázzuk viszonyunkat Istennel,

majd a szenvedés katartikus erejéről! A „hátralépés fontosságáról”, azaz megértése annak, hogy a középpontban nem mi vagyunk, talán a legfontosabb, de a legnehezebben felfogható tudás számunkra, tévelygő, sok bűnnel terhelt emberek számára... Az *Anima Christi* ma is a fülemben cseng, majd a szentáldozást követő hihetetlen, mélységes csend a Hősök tere sokezres tömegében, leírhatatlan csoda volt!

A kongresszus óta eltelt időben szinte naponta gondolok Szabó Lőrinc épp száz éve született nagy versére, melynek végén ott a szörnyű kérdés, „hazám, boldogtalan Európa, / ha túléled a harcok végét, / elbírod e még te az Istent, a Szeretetet és a Békét?” Száz év alatt sem értettünk meg valamit, kétezer év alatt sem?! Vajon mikor lépünk hátra? Nagyon várom a Kossuth téri szentmisét, a közös fohász ereje soha nem volt fontosabb, mint most! El kell hogy érjen békét vágyó imánk Európa cinkos lelkiismeretéhez!

LACKFI JÁNOS költő

Egy fehér ruhás ember, aki összehegeszti az eget a földdel. Keletet a Nyugattal. Körbegurult a Hősök terén a pápamobillal, végig az emberek között, rátette a kezét a gyerekekre, áldást osztott, mintha nem is éppen egy olyan járványon lettünk volna túl, mely négy fal közötti magányba zárt mindenkit a világon. Mintha nem is ő maga, Ferenc pápa állt volna Covid Nagyhetén árván az esős és néptelen Szent Péter téren, miközben a pandémia halottait siratta jajongva a templomi kórus. Mintha nem is csaptak volna össze szenvedélyesen a vélemények körülötte, hiszen mindenki jobban tudja, hova kell mennie s hol mennyi időt töltenie Péter utódjának, hogy ne higgyük azt, a szlovákokat szereti jobban, nem, a románokat, nem, a székelyeket, nem, a magyarokat. Mert hogy mindenkit jobban szeret, az olyan furán krisztusi lenne... Egy ismerősöm mesélte, hogy még a pápalátogatás után két héttel is mintha mások lettek volna a fények, más lett volna a közeg, a hangulat a Hősök tere környékén. Ferenc pápa bevetette Lélekkel az aszfaltot, és az szárba is szökkent, láthatatlanul ott hullámozott. Szükségünk van erre a vetésre ma is, a pápa a legjobb viszonteladó, aki ingyenes békességet hoz nagy tételben. Érdemes megtölteni vele a szívünket.

HANGVERSENY A KÁRPÁTALJAI RÁTI SZENT MIHÁLY GYERMEKOTTHON JAVÁRA

JÓZSEFVÁROSI
SZENT JÓZSEF TEMPLOM
HORVÁTH MIHÁLY TÉR
2023. ÁPRILIS 21. 19:00 ÓRA

JOHANN SEBASTIAN BACH: JÁNOS PASSIÓ

KÖSZÖNTŐT MOND:
MICHELS ANTAL ATYA
A SZENT JÓZSEF TEMPLOM PLÉBÁNOSA

A belépés díjtalan,
ADOMÁNYOKAT
SZERETETTEL
ELFOGADUNK A RÁTI
GYERMEKOTTHON JAVÁRA

EVANGELISTA - KOMÁROMI MÁRTON
JÉZUS - KOVÁCS ISTVÁN
PILÁTUS - KRISTÓF ISTVÁN
SZILI GABRIELLA - *SZOPRÁN*
NÉMETH JUDIT - *ALT*

BAPTISTA KÖZPONTI ÉNEKKAR
BUDAPESTI STÚDIÓ KÓRUS
KARIGAZGATÓ: OLÁH GÁBOR
BAPTISTA KAMARAZENEKAR

VEZÉNYEL: STRAUZS KÁLMÁN

ISTENT MEGISMERNI ÉS SZERETNI

Közelednek az iskolai beiratkozás napjai, amikor a szülőknek lehetőségük van arra, hogy eldöntsék, gyermeküket erkölcsstanra vagy hit- és erkölcsstanra írassák be. Idén lesz tíz éve, hogy bevezették iskoláinkban a kötelező hit- és erkölcsstan oktatást, mely lehetővé teszi a felekezeti hittan oktatását iskolai keretek között.

–Amikor népszerűsítjük a hitoktatást, különböző kérdésekkel szembesülhetünk, például:

Nem túl korai első osztályban kezdeni a hitoktatást?
Nem. Minél korábban megismerünk valamit, az új ismeret annál inkább beépül mindennapjainkba, életünkbe. Az a pedagógia része, hogy mit, mikor és hogyan közelítünk és ismerünk meg, de a dolgok egymásra épülnek. Ha hiányzik az alap, akkor akarhatunk rá bármit bármiből felhúzni, nem lesz tartós. A gyermekkor tapasztalata, élménye és tudása az egész további életre hatással van. A tudás ad egy biztonságot és egyben egy nyitottságot a világ felé.

–Ha a gyermek mást akarna majd tanulni?

A hittan egy ismeretet ad, melyet a gyakorlat követ, ha az illető úgy gondolja. Az ismeret otthonossá teszi a templomot, eligazít az ünnepeinkben, megismerteti velünk az alapvető imádságokat és parancsolatokat, közelebb hozza Jézus személyét. Minél inkább megismerem valakit, annál jobban meg tudom őt szeretni vagy éppen elutasítani. Ha valakit ismeretlenül

elutasítok, az előítélet. Amikor felismerjük, hogy az általunk ily módon beskatulyázott személy fenntartás nélkül szeret, támogat és elfogad - katartikus élmény. Jézus hív bennünket: „Gyertek hozzám mindnyájan, akik terhek alatt görnyedtek, én felüdítetek benneteket.”
Miért ne fogadnánk el Jézustól a segítséget?

–A régi plébániai hittan nem volt jobb?

De, igen. Nekem is sok emlékem van a délutáni plébániai hittanokról: beszélgetésekről, barátokról és játékokról. A keresztyén kötőszó a „nem csak, ... hanem is” vagyis, az lenne az ideális, ha iskolai és plébániai kötődése is lenne a gyermekeknek. Míg az iskola ad egy tudást, addig a plébániához tartozás erősíti, hogy a megismert szeretet parancsa valóság. Ugyanakkor az iskolai hittan indíthat minket arra, hogy a plébánia kapuján merjük a kilincset lenyomni, hogy az első nehéz lépést megtegyük, mert odabenn ismerős arcok hívnak és várnak bennünket.

Ajánljuk szeretettel a gyermekeknek a katolikus hit- és erkölcsstan. Tegyük lehetővé minél tágabb körben, hogy az Evangélium minél több ember számára örömhír legyen.

Kelemen László atya
hitoktatási felügyelő

KÖSZÖNJÜK, HA
SEGÍT BENNÜNKET!

1%

ADÓSZÁMUNK: 18183674-1-42
ORSZÁGOS KATOLIKUS RÁDIÓ ALAPÍTVÁNY

VMR VILLA
MATER
REDEMPTORIS

**Nyitás
március
1-én!**

A megújult Villa Mater Redemptoris ismét vár mindenkit Rómába

A **Villa Mater Redemptoris** zarándokház szeretettel várja Önöket Rómában,
az **A** Metro Battistini végállomásához közel,
teljesen felújított, saját fürdőszobás, légkondicionált szobákkal.

Részletesebb információ:

E-mail: vmr@katolikus.hu | telefon: 00 39 06 86785257

web: www.vmr.katolikus.hu

Zarándokoknak 10%-os kedvezmény!

facebook.com/villamaterredemptoris

VILLA MATER REDEMPTORIS | VIA TAMAGNO 38, ROMA (RM) – 00168

„Védelmezz, magyarok Nagyasszonya!”

16. ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR ZARÁNDOKLAT

hazánkért, Budapestért,

Budapest körül,

9 szakaszban

Budapest,

2023. május 20.

Szakasz	Gyülekező	Indulás	Honnan	Hova	Érkezés	Szentmise
1	7:30	8:00	Máriabesnyő	Kerepes ill. Fót	18:30	19:00
2	8:00	8:30	Csillaghegy	Fót	18:30	19:00
3	8:00	8:30	Csillaghegy	Máriaremete	18:30	19:00
4	7:00	7:30	Farkasrét	Máriaremete	18:30	19:00
5	7:00	7:30	Farkasrét	Nagytétény	18:30	19:00
6	7:00	7:30	Soroksár	Nagytétény	18:30	19:00
7	7:00	7:30	Soroksár	Pestszentlőrinc Mária Szaplótelen Szíve-templom	18:30	19:00
8	8:30	9:00	Rákoskeresztúr	Pestszentlőrinc Mária Szaplótelen Szíve-templom	18:30	19:00
9	8:30	9:00	Rákoskeresztúr	Kerepes	18:30	19:00

Médiatámogatók:

www.elorozsafuzer.hu

www.facebook.com/elorozsafuzer

